

Letno poročilo

čveterorazredne deške ljudske šole

v

Škofji Loki

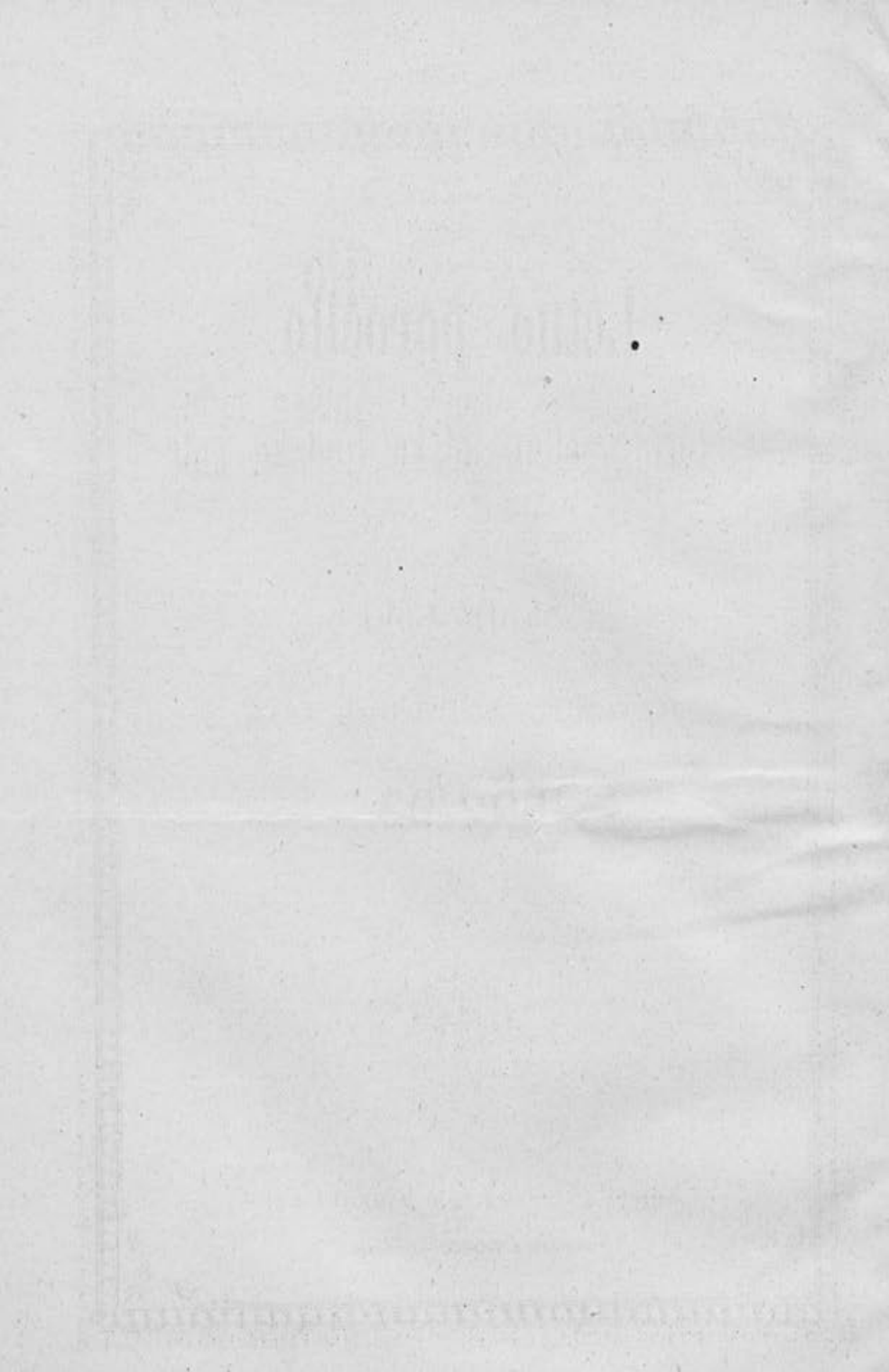
koncem šolskega leta

1892/93.

Založila ljudska šola v Škofji Loki

TISKARNA R. MILIČ-EVA. — LJUBLJANA.

Letno poročilo

čveterorazredne deške ljudske šole

v

Škofji Loki

koncem šolskega leta

1892/93.

Založila ljudska šola v Škofji Loki

TISKARNA R. MILČEVA, — LJUBLJANA.

Škofja Loka.

Po raznih virih sestavil **Friderik Kramar.**

b vznožji pogorja, katerega delate selška in poljanska dolina, razprostira se prijazno mestice Loka. Malo je namreč krajev v naši lepej domovini, ki bi imeli toli idilično lego in tako divno okolico, kakor ravno naše mestice. Tujcem se je omilil naš kraj tako, da hodijo vsako leto v poletnem času občudovat njega krasoto.

Stopiva dragi čitatelj na grad, kateri stoji, kakor mogočna krona nad mestom, na prijaznem, polagoma se vzdigajočem holmcu! Krasna, občudovanja vredna slika se razgrne pred teboj. Pred nami leži „pisana Loka“ s ponosnim zvonikom župne cerkve. Na bližnjem Hribcu se dviga izmed gostega smrečja prijazna cerkvice sv. Križa. Na levi se vzdigujeta častitljivi cerkvi starološka in crngrobska. Sredi rodovitnega polja se razprostira krasno novo mestno pokopališče. Po obeh straneh gričevega podnožja se pa vije izmed gozdnatih gorâ bistra Sora. Pod mestom, v tako zvanem „Sovodnji“, sprejme Sora Poljanščico ter hiti dalje, obrobljena z gostim grmičevjem med zelenimi travniki, do Medvod, kjer se združi z bistro Savo. Na okoli imamo prelep razgled po sorškem polji tja do sinjih gor, ki se vlečejo ob Koroškej in Štajerskej meji.

Svoje ime je dobilo mesto po kraji; loka namreč znači ravnicco ob kakej reki ali potoku. Ker so si prebivalci postavili selišča na loki, zvali so kraj „Loka“. Pridevek „Škofja Loka“ pa ima od brižinskih škofov z Bavarskega, kateri so bili od leta 973.—1803. lastniki mesta in okolice.

Leta 973. je podaril cesar Oton II. loški kraj in okolico brižinskemu škofu in mejnemu grofu koroškemu Abrahamu. Leta 1803. dné 4. aprila, potem ko je umrl brižinski škof J. Konrad baron pl. Schroffenberg, prišlo je škofovsko posestvo kot državno imetje pod avstrijsko cesarsko hišo. Grad je prišel v roke zasebnikom; pred kratkim pa so ga kupile od g. Baumgartnerja loške uršulinke. Srednji stolp se je lansko leto odpravil in ž njim je izginila jedna najstarejših stavb na Kranjskem.

Omenjeni brižinski škof Abraham je za slovensko slovstvo jako znamenit mož. Obiskoval je po Kranjskem in Koroškem svoje podložne duhovnike ter učil ljudstvo v materinem jeziku. Potrebne molitve zapisoval je v posebno knjižico. Zapustil nam je najstarejše spomenike slovenskega jezika. Ko so bili l. 1803.

na Bavarskem odpravili samostane in njih dragocenosti odnesli v Monakovo, jeli so preiskovati tudi književne zaklade. Našli so se med knjigami brižinske knjižice tudi trije slovenski spomeniki v molitveniku škofa Abrahama. Vsebina prvemu in tretjemu je očitna izpoved, drugemu pa kratko opominjevanje za pripravljanje k izpovedi. Ti spomeniki nam izpričujejo, da je bil slovenski jezik že v onih časih naobražen.

Ko so brižinski škofje sezidali sedanji grad, imeli so svojega glavarja, ki je vladal v njih imenu kakor kak knez vse grajščinstvo, to je mesto in okrog njega skoro 200 vasij od Idrije do Radovljice. Ti glavarji ali namestniki škofov morali so pa biti le domačini, to je kranjski plemiči, a v 17. stoletji in pozneje so pošiljali navadno le Bavarce za namestnike v Loko. Glavar je bil ob enem tudi sodnik podložnikom, kajti leta 1257. so si pridobili brižinski škofje za loški okraj deželnosodno oblast in pravico krvave sodbe. Pod njih sodniško oblast je pripadala Loka, Železniki in več okoli ležečih vasij z več nego 25.000 prebivalci. O tem priča sedaj še ime „pri krvavem znamenji“ ob poti med mestom in Staro Loko.

Večkrat pa so škofje sami ostajali za nekaj časa v Loki. To nam svedoči slučaj, da sta tukaj umrla dva škofa nesrečne smrti. Škof Leopold je dal sezidati preko Sore umeten kamenit most, kateri še dandanes stoji, in katerega so leta 1888. ob priliki štiridesetletnega vladanja Nj. veličanstva presvitlega cesarja nekoliko prostornejšega naredili. Ta prenovljen most, ki je star nad 500 let, se od leta 1888. imenuje Franc Jožefov most. — Toda ravno pod njim je škof Leopold našel smrt. Dne 5. avgusta 1381. leta jezdi iz mesta na sprehod. Na mostu se mu splaši konj, vrže ga v Soro in škof utone. Njegovi pozemeljski ostanki počivajo v nunski cerkvi. — Nekaj časa pozneje se je zvršilo grozno zločinstvo na loškem gradu. Ko je bil namreč papež Krškega škofa Konrada izvolil brižinskim škofom, prišel je ta za nekaj časa na svoj grad v Loko. Seboj prinese 5000 zlatov denarja. Njegovi lakomni grajski služabniki izvohajo denar, napadejo škofa ter ga umoré; njegovo truplo pa zakopljejo na grajskem vrtu. Kakih 20 let pozneje so šele izvedeli za hudobne morilce. Škof Nikodem zaukaže truplo umorjenega prednika na vrtu izkopati, ter ga prenesti v farno cerkev v Stari Loki l. 1430.

Škofje niso zastonj dali imena mestu. Trudili so se, da se je Škofja Loka razvila in razširila. Skrbeli so, da se je širila kupčija in obrtnija.

Početkom 14. stoletja obdal je škof Konrad III. mesto z močnim zidovjem, da je bilo varno pred sovražniki. To zidovje je stalo do konca preteklega stoletja; njega ostanki pa se še danes vidijo.

Zgodovina nam pripoveduje o hudih požarih in drugih ne-zgodah, katere so zadele mesto. Tako je 1456. l. bojeviti Vitovec, vodja Celjanov, napadel Loko, jo premagal, oropal ter požgal do tal vse. Ogenj je vpepelil tudi cerkve in nunski samostan.

Hud potres je razrušil leta 1511. grad in več hiš; med temi sodnikovo in hišo meščana Gašperja Lambergarja; njegov sin pa je bil ubit. Škof Filip je na razvalinah starega gradu v letih 1511—1527 sezidal sedanji grad; vendar se je v teku časa, kakor sem že omenil, v gradu marsikaj prezidalo in popravilo. Leta 1723. je bila blagoslovljena kapelica sv. Ane v gradu.

Mnogo škode je v mestu napravil požar leta 1660. na dan sv. Janeza Krstnika, in pa leta 1698. ko je pogorelo nad 50 hiš. Tudi morilna kuga ni prizanesla loškemu mestu. Leta 1582. je pomorila mnogo ljudi. —

V davnih časih je stal v pogorji, katero se kake pol ure od mesta razprostira, še nek grad pod imenom „Starj grad“ ali nemški „Wildenlack“. Nad 300 let je že razvalina. Še sedaj se pozna njega stališče. Trdi se, da je v tem gradu tekla zibel slavnim in plemenitim Loškim (von Lack), katerih imena se čitajo po raznih starih letopisih in listinah.

Oglejmo si mesto! Na prostornem trgu, kjer sedaj stoji znamenje Matere Božje, ki je bilo postavljeno leta 1751., videla se je 1584. leta še tako zvana „črna kapela“ ki je imela svoje podložnike. Mnogo hiš v mestu je zelo starih in imajo večstoletno zgodovino za seboj. Seveda, da so se tekom časa morale popraviti in obnoviti. Na mestu, kjer stoji danes lepa farna cerkev sv. Jakoba, čepela je leta 1358. še mala kapela. Sedanja cerkev je bila zgrajena okrog leta 1532. Zidana je bila iz prva v okusnem gotskem slogu. A pozneje pokvarili so to stavbo tako, da vkljub mnogemu trudu ni bilo mogoče izceliti vseh hib.

V mestu je ustanovil leta 1358. kamniški župnik Otokar Blagoviški ženski samostan sv. Klare. Za prvo opatico je postavil svojo sestro Gizelo. Prve čase je bil samostan mogočen. Bivalo je v njem do 250 nun. Toda zdijvani luteranski časi in razne nesreče, skrčili so število nun na štiri. Velik požar 1660. leta je uničil tudi klariški samostan. V štirih letih so iznova sezidali samostansko poslopje ter ga leta 1717. še nekoliko povečali. Deveto leto po tem požaru je bila dozidana tudi krasna cerkev, ki jo danes verniki pridno obiskujejo. Ljubljanski škof Jožef pl. Rabatta jo je dné 17. novembra 1669. blagoslovil in posvetil. Znano je, da je cesar Jožef II. za časa svojega vladanja odpravil mnogo samostanov ter jih spremenil v vojašnice, bolnišnice ali sploh v kake druge dobrodelne zavode; odpravil je tudi loški klariški samostan in dovolil, da se v njem naselijo uršulinke. Od tega časa

se samostan krepko razvija, in uršulinska dekliška šola je na dobrem glasu daleč po svetu.

Kar se tiče zgodovine deške šole, popisana je bila ta v letnem poročilu l. 1891., zatorej je ne bodem na tem mestu iznova navedel.

Na kraju, kjer stoji dandanes kapucinski samostan, je bil nekdanj vrt, lastnina loškega meščana Boštjana Lukančiča. V svojej oporoki leta 1647. pa je daroval ta vrt v namen, da se na njem sezida samostan kapucinov. Toda šele l. 1706. so izvlekli zaprašeno njegovo oporoko iz mestnega arhiva in porabili ta vrt tako, kakor je velevala oporoka. Do tega časa je imel nunski samostan sv. Klare njegova posestva. Zidanje samostana je vrlo napredovalo in izgotovljen je bil še istega leta (1706.). Pred tem časom so so hodili očetje kapucini nad 60 let iz Kranja v Loko izpovedovat in oznanjat božjo besedo vzlasti o postnem času. Leta 1707. dne 28. aprila se je vložil temeljni kamen za kapucinsko cerkev v pričo brezštevilne množice ljudstva, kateremu je pridigoval loški župnik Andrej Hudačut. Radodarno ljudstvo je donášalo potrebne tvarine za zidanje in pomagalo, da je kar mrgolelo delavcev. Leta 1710. je nadduhoven pl. Flachenfeld, župnik mengiški, blagoslovil cerkev, 1713. l. pa jo je ljubljanski škof pl. Kaunice posvetil. Le vrt so pozneje uravnavali in obzidavali. Kos sveta za vrt so kapucinom odstopile klarise, ki so imele svojo pristavo in hleve ondi, kjer se še sedaj pravi na „Pristavi“. Kapucinsko cerkev krasijo lepe stare slike.

Takoj poleg mesta je „Stara Loka“. Ta je gotovo najstarejša fara na Kranjskem. Pripoveduje se, da je oznanoval na kraju, kjer stoji sedaj cerkev, vže v prvem stoletji krščansko vero sv. Hermagora. Sv. Marka ga je poslal v te kraje oznanovat sv. Evangelij. Pred sto leti je še stala na sedanjem pokopališči kapelica, posvečena sv. Lavrenciju. Ker je pa bila vže zelo razpadla, podrli so jo leta 1784. Leta 1074. je oglejski patrijarh Sigward podaril brižinskemu škofu Elenhardu več posestev na Kranjskem ter mu potrdil patronatsko pravico starološke fare, katero je 1355. leta papež Klemen VI. združil sè stolno brižinsko cerkvijo Matere Božje. Staroločani so si 1863. leta postavili mesto stare, razpadle cerkve, krasno novo v bicantiškem slogu zidano hišo božjo, katera je bila 1865. leta na roženvenško nedeljo posvečena.

Pičlo uro od Stare Loke je prezala cerkev Matere Božje v Crngrobu. Prijetna je pot od Loke do tje, sè svojimi naravnimi lepotijami spodbuja verno srce k pobožnosti. Več kapelic je postavljenih ob poti, ki ti oznanuje veliko gorečnost naših pradedov. Ko prvokrat zagledaš mogočno cerkev, moraš se čuditi njeni velikosti. Več stoletij že stoji ta sveti hram, in ne da se natančno zvedeti, kedaj je bil zidan. Bržkone so ga Materi Božji na čast zidali brižinski škofje ter imenovali „Maria zu Ehrengruben“; ime

„zu Ehrengruben“ so domačini hitro izrekovali „Crngrob“. Ako ogledujemo cerkev, lahko na prvi pogled spoznamo, da je bila zidana v dveh zelo oddaljenih časih. Dela je vsa gotiškega. Veliki oltar je z drobnimi rezljinami obdan in bogato pozlačen. Na desni strani prezbiterija je po italijanski šegi napravljen kor z orgljami na 10 spremenov. Kakor veličastna je cerkev, tako zares velikansk je zvonik. Razgled z visokega zvonika je v resnici prelep. —

Vrniva se, dragi čitatelj, zopet v prijazno mestice. Po zadnji ljudski štetvi ima 2464 prebivalcev, ki se živé ob obrtu, trgovini pa tudi s poljedelstvom. Vzlasti cveté po okolici platnarija. Za promet pa skrbi državna železnica, ki veže Loko z Ljubljano.

I. Letopis.

Šolsko leto 1892/93 se je pričelo dne 19. septembra s sveto mašo in potem z vpisovanjem učencev.

Z razpisom dne 4. avgusta 1892 št. 1709 je c. kr. deželni šolski svet učitelja g. Ivana Cetelja, na njegovo prošnjo stalno upokojil. Imenovani je deloval samo na tej šoli 26 let. Bil je ves čas svojega službovanja učiteljem ljubeznjiv tovariš, svojim učencem pa spreten učitelj in vzgojitelj. Njegovo delovanje v šoli je priznal c. kr. deželni šolski svet in c. kr. okrajni šolski svet mu je poslal z razpisom dne 18. avgusta 1892 št. 1025 jako laskavo odpustnico. — Izpraznjeno učiteljsko mesto se je razpisalo in od začetka šolskega leta do 25. oktobra se je šolski poduk moral tako vrediti, da so imeli dečki v I. in II. razredu poldnevni poduk. — Z dekretom c. kr. deželnega šolskega sveta dne 8. oktobra 1892 št. 2111 je bil imenovan učitelj g. Bogomir Krenner za drugo učiteljsko mesto, a g. Julij Flis, do sedaj učitelj v Sorici, dobil je službo tretjega učitelja, katero je dne 25. oktobra 1892 nastopil ter se od tega dne zopet vpeljal v vsih razredih celodnevni poduk.

Vsled razpisa c. kr. deželnega šolskega sveta dne 12. febr. t. l. št. 2951 se vsi šolodolžni otroci iz hribov, kateri so čez uro od tukajšne šole oddaljeni, a so vendar semkaj všolani, vsak četrtek v posebnem oddelku po sedem ur poučujejo. Šolsko leto se prične v temu oddelku meseca marca, preneha v mesecu avgustu in septembru, ter se konča konec novembra. Letos je obiskovalo ta oddelek 32 dečkov. Deklice se poučujejo posebej v nunški dekliški šoli.

Šolo so v teku šolskega leta nadzorovali šolski nadzorniki večkrat. — C. kr. okrajni šolski nadzornik, g. nadučitelj Andrej Žumer je šolo nadzoroval dne 21. decembra, 18. in 25. februarja. Po izvršenem nadzorovanju je sklical učiteljstvo k posebni konferenciji. — Dne 19. junija je nadzoroval č. g. dekan Matej Kožuh pouk v verstvu, in dne 26. junija obiskal je šolo tudi krajni šol. nadzornik blag. g. Alojzij Krenner, tukajšni tovarnar. — Dne 30. maja t. l. je šolo počastil s svojim pohodom preblag. gospod c. kr. deželni šolski nadzornik Josip Šuman. Ogledal si je šolsko poslopje v svojih posameznih delih, šolsko knjižnico, zbirko učil,

voditeljevo pisarno in uradovanje, pismene izdelke učencev ter je nadzoroval pouk v raznih učnih predmetih. — Po končani inšpekciji je naznanil svoje opazke ter podal potrebna navodila.

Šolska mladina je imela nastopne bogoslužne vaje: Dne 4. oktobra 1892 je šola praznovala god Nj. Velič. presvetlega cesarja Frančiška Jožefa, in dne 19. novembra 1892 god Nj. Velič. presvetle cesarice Elizabete s sv. mašo. — Vsak torek in petek — razun zimskega časa — se je vdeležila šolska mladež z učiteljstvom vred ob pol 8. uri zjutraj šolarske maše, pri kateri je oskrbovala sama cerkveno petje. — Dne 20. februarja t. l. je šola slavila škofovsko 50 letnico Leona XIII. s sveto mašo. — Praznik sv. Alojzija se je tudi letos slovesno obhajal. Na praznik sv. Rešnjega Telesa se je šolska mladež z učitelji vred vdeležila slovesne procesije — V teku leta je štirikrat prejela zakrament sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa. Dne 13. julija t. l. obstopilo je 56 učencev prvokrat mizo Gospodovo in prejelo prvo sveto obhajilo.

Domačih konferencij je imelo učiteljstvo 15, pri katerih se je obravnavalo o došlih razpisih in ukazih, o napredku pri pouku, o šolski disciplini in o šolskih stvareh sploh.

Šolsko zdravstvo ni bilo letos posebno ugodno. Akoravno je imelo več otrok osepnice, in je tudi kašelj zabranjeval nekaterim učencem redno šolsko obiskovanje, vendar šolski pouk ni prenehal. — Umrli je dne 14. junija t. l. Hostnik Andrej, učenec 1. razreda, rojen dne 24. novembra 1884 v Puštal-u vsled pljučnice. Součenci so truplo ranjcega tovariša spremili k večnemu počitku na novo pokopališče. — Blagočestno sočutje je skazalo učiteljstvo vdeleživši se s šolsko mladino pogreba dne 18. junija t. l. umrle čast. M. Uršule Potočnik, učiteljice vnanje šole tukajšnih č. č. gg. uršulinaric. R. I. P.

Dne 27. maja t. l. je gosp. dr. Anton Arko učencem v šoli stavil koze.

Posamni razredi so se letos tudi izpeljavali v prosto prirodo v svrhu praktičnega pouka v zemljepisji in spoznavanja prirode. Dne 28. junija napravila je šola izlet v Ljubljano, katerega se je vdeležilo 144 učencev v spremstvu svojih učiteljev, da si ogledajo deželni muzej, kjer sta custos g. Alf. Müller in preparator g. Ferdinand Schulz kaj radostno podpirala šolo s tem, da sta učencem razkladala posamezne oddelke. Potem so si izletniki ogledali Kludskega veliko menežarijo in slednjič — v splošno radost učencev — posedli so tudi veliki njegov „kuraselj“. — Radodarnost znanih šolskih prijateljev in prijateljcev mladine sploh omogočila je, da se je ta v vsakem oziru poučni šolarski izlet priredil. Posebna hvala zato „ljudski kuhinji v Ljubljani“ kjer so izletniki obedovali, nje č. predstojnici, vsim č. gospem in gosciam,

katere so se pri tej priliki toli prijazno žrtvale, da so z vso marljivostjo stregle mladini, in g. prof. Jakobu Hafnerju, kateri je nabral v poravnjanje stroškov precejšno svoto. Bl. g. c. k. okrajni šolski nadzornik A. Žumer in g. prof. Hafner sta v Ljubljani počastila izletnike s svojim posetom ter spremila jih v Škofjo Loko, kamor so se ob 6. uri zvečer veselo prepevaje vrnili. Niti najmanjša nezgoda ni kalila otrokom veselja in gg. učiteljem gre za pozornost in skrb pri nadzorovanji izletnikov vsa čast in hvala.

Kakor druga leta, je imela šola oziroma šolska mladina tudi v letošnjem šolskem letu mnogo podpornikov in dobrotnikov. V prvi vrsti je imenovati č. č. g. g. oo. kapucine in č. č. g. g. nune uršulinarice ter mnogo drugih milosrčnih hiš, ki so delili hrano in podpore več revnim učencem. Vsem tem milim dobrotnikom in prijateljem šole in šolske mladine bodi pristrčna zahvala: Bog povrni! Ohrani nam jih tudi nadalje še naklonjene šoli in ubogi šolski mladini!

Šolsko leto se je sklenilo dne 24. julija. Po sv. maši vrnila se je mladina z učiteljstvom v šolo, kjer so se razdelila šolska naznanila in letna poročila.

II. Učiteljstvo.

Franc Pápa, def. nadučitelj in vodja šoli, je učil razun telovadbe vse predmete v I. razredu, skupaj 16 ur na teden.

Ferdinand Erker, mestni kaplan, katehet, je učil verouk v vsih razredih in v oddelku za hribovske učence skupaj 10 ur na teden.

Bogomir Krenner, def. učitelj, je učil v IV. razredu razun telovadbe vse predmete in petje v III. razredu, skupaj 24 ur na teden.

Julij Flis, def. učitelj, je učil vse predmete v II. razredu in jezikovni pouk v oddelku za hribovske učence, skupaj 23 ur na teden.

Friderik Kramar, def. učitelj, je učil razun petja vse predmete v III. razredu, telovadbo v I. in IV. razredu ter računstvo v oddelku za hribovske učence, skupaj 28 ur na teden.

IV. Statistični pregled učencev

koncem šolskega leta 1892/93.

Razred	V začetku šolskega leta jih je vstopilo	Med šolskim letom jih je vstopilo	Med šolskim letom jih je izstopilo	Umrlo jih je	Koncem šolskega leta jih je izostalo	Bilo jih je			Šolo so obiskovali			Nравnost učencev			Za bližnji višji razred			Neklasificiranih jih je ostalo	Za prestop v srednje šole se jih je oglašilo	Ustanove je užival	Znesek uslugovne pl. kr.
						iz vselanih občin	iz plujih šolskih občin		prav redno	redno	manj redno	zanimkno	popolnoma lepa	lepa	manj lepa	ne lepa	vrlo sposobnih	sposobnih	nesposobnih		
I.	72	7	6	1	72	65	14	47	20	3	2	69	1	—	14	34	22	2	—	—	—
II.	95	1	1	—	95	77	19	63	27	2	3	26	41	25	14	53	25	3	—	—	—
III.	91	—	5	—	86	67	24	55	13	8	10	67	9	—	11	35	30	10	—	—	—
IV.	53	—	6	—	47	41	12	41	3	—	3	36	7	1	3	23	18	3	13	151	25
Skupaj	311	8	18	1	300	250	69	206	63	13	18	198	58	26	42	145	95	18	13	151	25

Učenci alfabetično urejeni.

(Imena odličnih učencev so tiskana z debelejšimi črkami, *) pred imenom znači, da dotični učenec zaradi zanikarnega obiskovanja šole ali pa zaradi bolezni ni bil klasifikovan.)

IV. razred.

Apé Adolf iz Kranjske Gore.
Avbelj Martin iz Trate.
Avguštin Jožef iz Gorenje Vasi.
Ažbé Janez iz Stare Loke.
Bajec Anton iz Tihaboja.
Brandt Beno iz Škofje Loke.
Caleari Pavel iz Škofje Loke.
Čadež Franc iz Kranja.
Čadež Ivan iz Poljan.
Deisinger Herman iz Škofje Loke.
Deisinger Viktor iz Škofje Loke.
Dolenec Janez iz Praprotna.
Dolenec Martin iz Pungrt.
Dolinar Franc iz Škofje Loke.
Dolinar Jakob iz Škofje Loke.
Gortnar Janez iz Podlonka.
Hafner Anton iz Škofje Loke.
Homec Franc iz Trate.
Jamar Anton iz Škofje Loke.
Jamnik Martin iz Virloga.
Jereb Janez iz Loga.
Jesenovec Janez iz Puštala.
Kalan Jakob iz Gostec.
Karlin Janez iz Škofje Loke.

Kermelj Franc iz Hotovelj.
Koprivec Franc iz Škofje Loke.
Krajinik Matevž iz Škofje Loke.
Miklavčič Franc iz Zminca.
Nunar Jožef iz Škofje Loke.
Perko Jožef iz Škofje Loke.
Peternej Franc iz Puštala.
Peternej Viktor iz Goričan.
Pintar Janez iz Stare Loke.
Poljanec Leopold iz Vinearjev.
Porenta Franc iz Spodnjega Bitnja.
*Potočnik Franc iz Leskovec.
Proj Lovrenc iz Pevna.
Rihteršič Andrej iz Veštra.
Rink Urban iz Hotovelj.
Sever Janez iz Puštala.
Starman Jakob iz Starega Dvora.
Šetina Franc iz Škofje Loke.
*Sink Štefan iz Stare Loke.
*Tavčar Anton iz Škofje Loke.
Tavčar Jernej iz Škofje Loke.
Trnovec Jurij iz Škofje Loke.
Završnik Janez iz Virloga.

III. razred.

Alič Franc iz Trate p. Poljan.
Alič Janez iz Trate p. Poljan.
Benedik Janez iz Pungrt.
Berčič Anton iz Virmaš.
Berčič Janez iz Ljubljane.
Berčič Peter iz Trate.
Bernard Lovrenc iz Pungrt.
Bernik Janez iz Zminca.
Bernik Janez od sv. Andreja.
Birolla Janez iz Trsta.
*Božnar Jožef od Sv. Ožbolta.
Brelj Peter iz Cirkna.
Brenk Peter iz Virmaš.
Celjar Anton iz Predoselj.
Čof Janez iz Škofje Loke.
*Čadež Anton od Sv. Petra.
Čarman Janez iz Škofje Loke.
Černe Janez iz Ljubljane.
*Debeljak Jožef od Sv. Duha.
Dolenec Jožef iz Pungrt.
Dolinar Franc od Sv. Duha.
Dragar Bogomir iz Leobna.
Droll Janez iz Sorice.

Fajdiga Matija iz Žabnice.
Florijančič Andrej od Sv. Barbare.
Franko Anton iz Žerovnice.
Frantar Gašpar iz Kranja.
Gaber Anton iz Škofje Loke.
Gašperin Franc iz Škofje Loke.
Golčič Janez iz Sube.
Habjan Jurij iz Sp. Luše.
*Hafner Anton iz Grenc.
Hafner Lovrenc iz Vinklja.
Homan Pavel iz Zminca.
Hribernik Franc iz Starega Dvora.
Jamar Karol iz Škofje Loke.
Jamnik Franc iz Škofje Loke, št. 78.
Jamnik Franc iz Škofje Loke, št. 53.
Jenko Andrej iz Pungrt.
Jenko Peter iz Škofje Loke.
Jemec Franc iz Škofje Loke.
Jesenko Janez iz Dol. Vasi p. Seleh.
Jugovec Valentin iz Stare Loke.
Kalan Franc iz Škofje Loke.
Kalan Peter iz Škofje Loke.
Karlin Jurij iz Virloga.

*Krmelj Franc iz Škofje Loke.
Kržišnik Alojzij iz Škofje Loke.
 Kržišnik Jurij iz Zminca.
 Kobav Peter iz Škofje Loke.
Korbič Karol iz Škofje Loke.
 Košir Matevž iz Virmaš.
 Kuralt Matevž iz Zabnice.
 Knaflič Janez iz Hotovelj.
Leskovec Janez iz Škofje Loke.
 *Lotrič Janez iz Pušala.
 Luznar Blaž iz Vincarjev.
Luznar Jakob iz Dol. Vasi p. Slc.
 Pavlič Franc iz Škofje Loke.
 *Pintar Janez iz Stare Loke.
 *Pintar Rudolf iz Stare Loke.
 Porenta Franc iz Virmaš.
Primožič Jožef iz Železnikov.
 Proj Jakob iz Virmaš.
 Rak Alojzij iz Bukovščice.
 *Režek Alojzij iz Virloga.

Rihtaršič Vincencij iz Škofje Loke.
 Sajovec Franc iz Olševka.
 Sever Rudolf iz Selzthal-a.
 Starman Janez iz Gosteč.
 Starman Jurij iz Suhe.
 Starman Valentin iz Suhe.
 Šifrer Anton iz Zg. Bitnja.
 Šifrer Janez iz Stare Loke.
 Šink Janez iz Gabrovega.
 Sivic Franc iz Škofje Loke.
 Schmid Gašpar iz Gašteja.
 *Strekelj Janez iz Hoste.
 Trdina Franc iz Česenjce.
 Trnovec Martin iz Škofje Loke.
 Triller Matevž iz Grenc.
 Uršič Franc iz Hotovelj.
 Veber Leopold iz Zaliloga.
Visnar Konrad iz Škofje Loke.
 Zieherl Janez iz Bodulj.
 Zieherl Jožef iz Trate.

II. razred.

Arhar Anton iz Zminca.
 Arhar Janez iz Veštra.
 Arhar Janez iz Zminca.
 Avbelj Janez iz Trate.
Ažbe Franc iz Virmaš.
Balanč Franc iz Bukovščice.
 Bercič Anton iz Suhe.
 Bercič Janez iz Stare Loke.
 Bernik Franc iz Virmaš.
 Bernik Lovrenc iz Zminca.
 Bertoncely Jožef iz Železnikov.
 Bertoncely Janez iz Železnikov.
Blaznik Avgustin iz Škofje Loke.
 Božnar Matija iz Škofje Loke.
 Božnar Franc od Sv. Ožbolta.
 Cebal Rudolf iz Škofje Loke.
 Gof Jakop iz Veštra.
Debeljak Matej iz Martinvrha.
 *Dolinar Franc iz Suhe.
 Dolinar Janez iz Škofje Loke.
 Gašpersič Janez iz Škofje Loke.
Gladek Luka iz Fuzin.
 Golob Janez iz Praprotna.
Habjan Franc iz Stirpenka.
 Hafner Mihael iz Lipice.
 Hafner Anton iz Lipice.
 Hafner Anton iz Škofje Loke.
 Hafner Franc iz Vinklja.
 Hafner Franc iz Lipice.
 Hafner Jakop iz Vincarjev.
 Hafner Alojzij iz Škofje Loke.
 Hafner Andrej iz Veštra.
 Hafner Valentin iz Dorfarjev.

Jamar Julij iz Škofje Loke.
 Jelovčan Franc iz Ljubljane.
 Jenko Lovrenc iz Moškina.
Jesenovec Gašpar iz Pušala.
 Jugovec Luka iz Stare Loke.
 Kalan Matevž iz Pevna.
 Kalan Pavel iz Škofje Loke.
 Karlin Franc iz Stare Loke.
 Kastran Anton iz Pušala.
 Kavčič Andrej iz Škofje Loke.
Kopač Janez od Sv. Andreja.
 Kovačič Franc od Sv. Duha.
 Kožuh Jožef iz Škofje Loke.
 Kržišnik Franc iz Zminca.
Kuralt Janez iz Zabnice.
 Langerholz Anton iz Virmaš.
 Langerholz Peter iz Suhe.
 *Luznar Franc iz Vincarjev.
 Maček Andrej iz Gorenjevasi.
 Martelak Martin iz Škofje Loke.
 Masterl Franc iz Crngroba.
 Masterl Anton iz Crngroba.
 Mihaličič Jožef iz Škofje Loke.
 Miklavčič Franc iz Škofje Loke.
 Mrak Matevž iz Devenc.
 Nunar Gregor iz Škofje Loke.
 Oblak Andrej iz Pušala.
 Pavlič Avgustin iz Škofje Loke.
 Pečnik Franc iz Pungrata.
 Perko Franc iz Zminca.
 Pevec Franc iz Virmaš.
 Pikuž Janez iz Stare Loke.
Pintar Valentin iz Trnja.

Porenta Jakop iz Pevna.
 Porenta Jože iz Pevna.
 Porenta Peter iz Pevna.
 Porenta Peter iz Stare Loke.
 Porenta Franc iz Grngroba.
Rajgelj Valentin iz Srednjega Bitnja.
 Režek Janez od Sv. Duha.
 Slapnik Franc od Sv. Duha.
 Stanonik Janez iz Ljubljane.
 Starman Franc iz Gorenjevasi.
 Šifrer Anton iz Stare Loke.
 Šink Alojzij iz Moškrina.
 Šink Janez iz Stare Loke.
 Schneider Janez iz Škofje Loke.
 Tavčar Ignacij iz Devenc.

Triller Franc iz Starega Dvora.
 Triller Anton iz Škofje Loke.
 *Triller Florijan iz Virmaš.
 Uršič Franc iz Javorja.
Veber Franc iz Zaliloga.
 Vilfan Jožef iz Veštra.
 Vilfan Franc iz Puštal.
 Vogrič Franc iz Škofje Loke.
 Volgemut Andrej iz Trnja.
 Volgemut Janez iz Srednjega Bitnja.
 Zicherl Anton iz Stare Loke.
 Zicherl Franc iz Bodulj.
 Zicherl Janez iz Lipice.
 Železnik Bogomir iz Vipave.

I. razred.

Berčič Franc iz Stare Loke.
 Bernard Andrej iz Pungta.
 Bernik Franc iz Puštal.
Bernik Valentin iz Bodulj
 *Bertoncelj Franc iz Stare Loke.
Čaleari Humbert iz Škofje Loke.
 Čadež Jakob iz Starega Dvora.
Čadež Viktor iz Škofje Loke.
Čarman Janez iz Škofje Loke.
 Debeljak Janez od Sv. Duha.
 Dolinar Anton iz Puštal.
 Dolinar Peter od Sv. Duha.
 Drešar Vincencij iz Svetja p. Medvod.
 Drobnik Anton iz Škofje Loke.
 Erjavec Albin iz Zagreba.
 Eržen Matevž od Sv. Duha.
 Fojkar Janez iz Ljubljane.
 Gorjanec Lovrenc od Sv. Duha.
 Gosar Janez iz Veštra.
 Grohar Jožef iz Vincarjev.
Habjan Peter iz Dragobačka.
Hribernik Andrej od Sv. Barbare.
 Hribernik Jožef iz Vincarjev.
 Humar Janez iz Škofje Loke.
 Jamnik Feliks iz Škofje Loke.
 Jamnik Franc iz Stare Loke.
 Jamnik Jožef iz Škofje Loke.
 Jelenec Aleš iz Dražgoš.
 Jemeč Anton iz Škofje Loke.
Jenko Andrej iz Lipice.
Jeraša Janez iz Brodov.
 Jurman Jakob iz Škofje Loke.
 Kalan Janez iz Bodulj.
Koblar Franc iz Spod. Sorice.
 Kobav Valentin iz Škofje Loke.
 Kopač Lorenc iz Puštal.

Kos Karol iz Škofje Loke.
 Košenina Anton iz Klanca p. Kranji.
Košir Jurij od Sv. Filipa in Jakoba.
 Kržišnik Franc iz Škofje Loke.
 Kržišnik Janez iz Škofje Loke.
 Krek Lukež iz Starega Dvora.
 Langerholz Janez iz Stare Loke.
 Logonder Valentin iz Papirnice.
 Martelak Janez iz Škofje Loke.
 Mikuš Karol iz Mokronoga.
Oblak Valentin iz Škofje Loke.
 Payer Franc iz Škofje Loke.
 Pečnik Gašper iz Pungta.
 Pevec Lovrenc iz Virmaš.
 Pivk Franc iz Škofje Loke.
 Pokoren Janez iz Škofje Loke.
 Rahne Jakob iz Puštal.
 Rešek Silvester iz Trnja.
 Rupar Franc iz Starega Dvora.
 Sever Matevž iz Puštal.
 Stanonik Janez iz Sube.
Starman Janez iz Starega Dvora.
 Svoljšak Anton iz Škofje Loke.
 Svoljšak Franc iz Bodulj.
 Svoljšak Jožef iz Lipice.
 *Svoljšak Lovrenc iz Vinklja.
Sifrar Mihael iz Praprotna.
 Tavčar Franc iz Moškrina.
 Tavčar Franc iz Škofje Loke.
 Tavčar Janez iz Spod. Luše.
Thaler Peter iz Zgor. Sorice.
 Tiller Franc iz Grenc.
 Volčič Janez od Sv. Andreja.
 Završnik Valentin iz Virloga.
 Zicherl Jakob iz Lipice.

V. Obrtno - nadaljevalna šola.

V zvezi z ljudsko šolo je obrtno-nadaljevalna šola, obstoječa iz pripravljalnega tečaja in dveh razredov.

Pouk se je pričel dné 3. oktobra 1892 z vpisovanjem učencev. Podučevalo se je ob nedeljah od 8. — 12. ure dopoldne in od $\frac{1}{2}$ 2. — $\frac{1}{2}$ 3. ure popoldne, v ponedeljkih in petkih od 7. — 9. ure zvečer.

Dné 13. novembra in dné 19. decembra 1892 je obiskal šolo g. Alojzij Krenner; dné 23. aprila je šolo nadzoroval c. kr. vladni komisar in nadzornik obrtno-nadaljevalnih šol prof. gospod Franc Kneschaurek.

a) Učni predmeti.

V pripravljalnem tečaju: Branje, številjenje, pisanje in risanje.

V I. razredu: Obrtno spisje, obrtno številjenje, geometrično projektivno in prostoročno risanje.

V II. razredu: Obrtno spisje, obrtno številjenje, knjigovodstvo, strokovno risanje za stavbeni in mehanično-tehnični obrt za umetnost in malo obrt.

b) Učiteljstvo.

Franc Pápa, nadučitelj in vodja šoli, učil je risanje v vsih oddelkih, skupaj 8 ur na teden. Potrjen z dekretom vis. c. kr. minist. za uk in bogočastje dné 15. oktobra 1891. števil. 11283 v smislu postave člena VI. dné 5. aprila 1883 števil. 6495.

Ferdinand Erker, mestni kaplan, poučeval je vse oddelke iz verouka skupno po eno uro na teden.

Bogomir Krenner, učitelj, učil je številjenje v vseh oddelkih in knjigovodstvo v II. razredu, skupaj 5 ur na teden; razrednik I. razredu. Potrjen z dekretom vis. c. kr. minist. za uk in bogočastje dne 7. junija t. l. števil. 11872 v smislu postave člena VI. dné 5. aprila 1883. števil. 6495.

Friderik Kramar, učitelj, je učil branje in pisanje v pripravljalnem tečaju in obrtno spisje v I. in II. razredu, skupaj 5 ur na teden; razrednik II. razredu in pripravljalnem tečaju. Potrjen z dekretom vis. s. kr. minist. za uk in bogočastje dné 7. junija t. l. števil. 11872 v smislu postave člena VI. dne 5. aprila 1883 števil. 6495.

c) Statistični pregled učencev.

Oddelek	Po obrtu razdeljeni šo :									
	V šolskem letu 1892/93 se jih je vpisalo.	Med letom jih je izstopl.	Za bliznji oddelek	Neklasifikovanih je ostalo						
	sposobni	nesposobni	oddelek	trgovci	kovaci	ključavničarji	krojači	črevčarji	mizarji	klobučarji
Prilav. tečaj	29	7	6 16	7	—	—	3	1	5	—
1. razred	28	4	11 13	—	1	5	3	1	2	1
2. razred	21	3	13 4	1	1	4	4	1	2	3
Skupaj	78	14	30 33	8	2	9	7	5	9	4

VI. Oznaniilo.

a) Prihodnje šolsko leto se začne sè slovesno sv. mašo dne 18. septembra 1893; potem se bodo učenci od 9.—12. ure v šolski pisarni vpisovali.

b) Vpisovanje v obrtno-nadaljevalno šolo se bode vršilo dne 2. oktobra t. l. Vsak učenec ima vplačati 50 kr. vpisnine. Ta denar se porabi v nakup knjig, pisalnega in risalnega orodja.

Vsled § 100 postave z dne 8. marca 1885. je vsak mojster zavezan svoje učence siliti k postavno določenem poduku in ima skrbeti, da učenci šolo prav redno obiskujejo; sicer ima odbor obrtno-nadaljevalne šole na podlagi § 17. potrjenih pravil te šole dolžnost proti mojstru postavno postopati.

Vodstvo deške ljudske in obrtno-nadaljevalne šole

Škofja Loka, dne 24. julija 1893.

Fr. Pápa,
vodja.

